

Almenum, zondag 2 maart 2025

Aanvang 9.30 uur

8^e zondag van Epifanie

Voorganger: ds. T.G. van der Linden

Ouderling: Marjan Overdijk

Lector: Annemarie Bloemhof

Organist: Sjouke Bruining

VOORBEREIDING

Orgelspel

Welkom

Zingen: Lied 971: 1 en 3

1. Zing een nieuw lied voor God de Here
en wees van harte zeer verblijd.

God wil alhier met ons verkeren,
hier wordt een huis voor Hem bereid.
Hij heeft de hand en het verstand
gezegend voor het werk,
de bouw van Christus' kerk.

3. De Heilige Geest geeft taal en teken.
Christus deelt al zijn gaven uit.
De Vader zelf wil tot ons spreken
en elk verstaat wat het beduidt.
Wees ons nabij en maak ons vrij
in dit uw heiligdom.
Kom, Here Jezus, kom!.

Stil gebed, votum en groet

Korte inleiding op het thema van de viering

Zingen: Lied 601: 1 en 3

1. Licht dat ons aanstoot in de morgen,
voortijdig licht waarin wij staan
koud, één voor één, en ongeborgen,
licht overdek mij, vuur mij aan.
Dat ik niet uitval, dat wij allen
zo zwaar en droevig als wij zijn
niet uit elkaars genade vallen
en doelloos en onvindbaar zijn.

2. Alles zal zwichten en verwaaien
wat op het licht niet is geijkt.

Taal zal alleen verwoesting zaaien
en van ons doen geen daad beklijft.
Veelstemmig licht, om aan te horen
zolang ons hart nog slagen geeft.
Liefste der mensen, eerstgeboren,
licht, laatste woord van Hem die leeft.

Aansteken van de vredeskaars

Vredestekst: Lied 1001 gelezen

Zingen: Lied 500: 1 en 5

1. Uit uw verborgenheid
voorbij aan onze grenzen,
straalt lichte eeuwigheid
als daglicht voor de mensen.
Uw wijde hemel welft
zich rond over de aarde.
Gij zult op vaste grond
ons voor het donker sparen.

5. Uit uw verborgenheid
ontsteekt Gij licht op aarde,
wilt Gij ons warmen met
de gloed van uw genade.
Wij delen met elkaar
het licht, het lied, de zegen.
Wij zijn uw kandelaar,
wij gaan het donker tegen.

Gebed van toenadering

Zingen Lied 833 – drietalig

Take, o take me as I am;
Summon out what I shall be;
Set your seal upon my heart
and live in me.

Nim my, nim my sa't ik bin,
wiis my hoe't ik wêze sil
set jo segel op myn hert
en libje yn my

Neem mij aan zoals ik ben.
Zuiver uit wie ik zal zijn.
Druk uw zegel op mijn ziel
en leef in mij.

Moment met de kinderen

Zingen: Lied 162:1, 4, 5 en 6

1. In het begin lag de aarde verloren
in het begin in de duisternis;
God sprak zijn woord en het licht werd geboren,
't licht dat vandaag onze dag nog is.

4. In het begin zijn de sterren gaan branden,
in het begin kwam de zon en de maan.
Boven het land en de zee en de stranden
wijzen zij wegen en tijden aan.

5. In het begin kwamen vogels gevlogen,
in het begin werd hun lied al gehoord.
Vissen in 't water, wat leeft op het droge:
God schiep de dieren, elk naar hun soort.

6. In het begin riep God mensen tot leven,
in het begin was het woord in hun mond.
Wat was het goed om op aarde te wonen,
wat was God blij dat de wereld bestond.

DIENST VAN HET WOORD

Gebed bij de opening van het Woord

Schiftlezing: Genesis 11:1-9

Zingen: Alles wordt nieuw I – 4

1. Weet je wat, weet je wat,
zeiden ze in Babelstad:
Laten wij een toren maken,
om elkaar niet kwijt te raken.
Bouwen gaan we groot en klein,
tot we in de wolken zijn.

2. Allemaal, allemaal
spraken zij dezelfde taal:
laat de wind ons niet verdrijven,
laat ons bij de toren blijven.
Want dat bundelt onze kracht,
torenhog wordt onze macht.

3. Hoor je dat, hoor je dat,
Babel werd een babbelstad.
Want de Heer der mensankind'ren
kwam dat stoute plan verhind'ren
Hij verwarde toen hun spraak
en de torenbouw liep spaak

Verkondiging

DIENST VAN HET ANTWOORD

Orgelspel

Antwoordlied: Lied 701

1. Zij zit als een vogel, broedend op het water,
onder haar de chaos van de eerste dag;
zij zucht en zij zingt, moeder van de schepping,
wachtend op het woord totdat zij baren mag.

2. Zij zweeft boven zee, zweeft boven de bergen,
zoekend naar een plaats onder de hemelboog;
zij rust in de schoot, wachtend op het wonder
dat zich daar ontvouwt, verborgen voor ons oog.

3. Zij danst in het vuur, schouwspel zonder weerga,
maakt de tongen los, taal en getuigenis,
bekeert, inspireert al wie naar haar luistert;
niets brengt haar tot zwijgen, vurig als zij is.

4. Want zij is de Geest, een met God in wezen,
gift van de Verlosser aan zijn aardse bruid;
de sleutel is zij, toegang tot de schriften,
vogel uit de hemel, witte vredesduif.

In memoriam Rienk Switijnk

Zingen: Gezang 440: 1 en 4 (Liedboek 1973)

1. Ik heb de vaste grond gevonden,
waarin mijn anker eeuwig hecht:
de dood van Christus voor de zonden,
van eeuwigheid als grond gelegd.
Die grond zal onverwikt bestaan,
als aard' en hemel ondergaan.

4. Daarop wil ik gelovig bouwen,
getroost, wat mij ook wedervaart;
mij aan Gods vaderhart vertrouwen,
wanneer mijn zonde mij bezwaart.
Steeds vind ik daar opnieuw bereid
oneindige barmhartigheid.

Dankgebed, voorbede, stil gebed, Onze Vader

Collecte

ZENDING EN ZEGEN

Slotlied Lied 273: 1, 2 en 4

1. Loof God, die zegent al wat leeft,
der hemelen Heer is Hij,
die tussen ons zijn woning heeft.
Die ver is, is nabij.

2. Loof God, Hij stuurt het schip der kerk,
dat naar de morgen vaart.
Hij is de hartslag van ons werk,
Hij houdt het wel bewaard.

4. Loof God, want Hij spreekt onze taal,
Hij troont op onze lof.
In woord en doop en avondmaal
houdt Hij bij ons zijn hof.

Zegen

Orgelspel